

КВІТНА НЕДІЛЯ
згідно з чином Ордену Проповідників

Благословення галузок

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Oremus

ОМНИПОТЕНС sempiternus redemptor, qui de caelis ad terram descendere, et ad passionem voluntatis tuae venire dignatus es, ut humanum genus tuo pretioso sanguine liberares: adesto piis ecclesiae tuae votis, et supplicationibus nostris. Tu enim, Domine, mansuetus, mansueti animalis aselli tergo insidens, ad passionem redemptionis nostrae spontaneus advenisti. Cum tibi ramis arboreis, occurrentibus discipulorum turbis, certatim sterneretur via; et triumphatricibus palmis cum voce laudis occurrerent plurimae populorum catervae exsultantes pariter, et dicentes: Hosanna filio David: Benedictus qui venit in nomine Domini.

Tibi in Monte Oliveti, olivarum ramis via constrata est. Tu quondam Noe in arca super undas diluvii gubernasti, et columbae ministerio per olivae ramum, pacem terris redditam nuntiari voluisti. Sed et Jacob patriarcha in

V. Господь з вами

R. І з духом твоїм.

V. Молімося

ВСЕМОГУТНИЙ вічний Відкупитель, Ти благоволив зійти з небес на землю та прийти на добровільну Страсть, щоб відкупити рід людський Своєю дорогоцінною Кров'ю; прийди на віддані заклики Твоїї Церкви та на наші прохання. Ти бо, Господи – смиренний, і сидячи на спині смиренного осляти, добровільно прийшов на страсть заради нашого відкуплення. Тобі назустріч вийшла юрба учнів, з поваги застилаючи вулицю гілками дерев; і, на знак привітання тріумфатора, пальмами та голосами похвали зустрівач Тебе численний натовп людей, одноголосно прославляючи Тебе та взиваючи: Осанна Синові Давида, Благословений, Хто йде в Ім'я Господнє.

Тобі вистелили шлях оливковими гілками на Оливній горі. Ти в давні часи направив Ноя в ковчезі по хвилям потопу, і служінням голубки через оливну гілку благоволив звістити повернення

Бут.
8,11

mysterium gloriae tuae erigens lapidem, ex hujus arboris ramis oleum benedictionis in cacumine tituli infudit: unde unxisti reges et prophetas tuos. Tu enim es Christus Dei; tibi competit fructus unctionis et pacis, in cujus ineffabilem laudem psalmista cecinit, dicens: Unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae et exsultationis prae participibus tuis.

Quapropter te, Domine, supplices deprecamur ut bene ✠ dicas hos arborum ramos, quos tui famuli, suis suscipientes manibus in occursum tui properare, teque benedicere et glorificare desiderant.

Ecce Jerusalem sedens super asinum rex mansuetus advenisti. Adveni ergo, rogamus, et nobis; et in medium nostri consiste, ut te advenire in nostris cordibus sentiamus. Et qui nos tunc reparasti per crucem, iterum lapsos repara per eandem beatissimam passionem. Oris nostri confessionem, ac jejunii humiliationem libens suscipe, et fructum nos viriditatis habere concede, quatenus tuis imbribus irrigati, mereamur tibi suavium fructuum ubertate placere. Et sicut illi processerunt obviam tibi cum arboreis frondibus egressi, ita nos, te redeunte in secundo adventu, cum palmis victoriae laeti mereamur occurrere, salvator mundi, qui cum Patre, in unitate Spiritus Sancti, vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Після цього галузки окроплюються освяченою водою та роздаються народу. Під час роздачі звучать наступні антифони:

Pueri Hebraeorum, tollentes ramos olivarum, obviaverunt Domino, clamantes et dicentes: Hosanna in excelsis.

миру для землі. Патріарх же Яков, коли на тайну слави Твоєї воздвиг камінь, то на вершину його вилив олію благословення, приготовану з [плодів] гілок того ж дерева, і нею ж помазав Ти царів і пророків Твоїх. Ти бо – Христос, [тобто Помазанник,] Божий, і Тобі належить плід помазання та миру, і на Твою невимовну хвалу Псалмоспівець предрік, говорячи: помазав Тебе, Боже, Твій Бог, олією радості й утіхи радше ніж твоїх співучасників.

Тому, Господи, смиренно благаємо Тебе благо ✠ словити ці галузки, бо слуги Твої бажають, взявши їх в свої руки, поспішити назустріч Тобі та благословляти й прославляти Тебе.

Ось Ти, смиренний Царю, прибув до Єрусалима, сидячи на осяті. Тож прийди, просимо, й до нас; і залишайся посеред нас, щоб ми відчули Твій прихід в наших серцях. І, як тоді Ти відновив нас Хрестом, так само віднови нас, які впали, тою ж найсвятішою Страстю. Будь радий прийняти хвалу наших уст та пісні зречення, та даруй нам принести зелені паростки, щоб, щедро зрошені Тобою, ми змогли догодити Тобі розмаїттям солодких плодів. І як ті люди вийшли назустріч Тобі з гілками, покритими зеленим листям, даруй і нам, щоб коли Ти повернешся в друге Своє пришествя, ми заслужили зустріти Тебе з пальмами перемоги, Спасителю Світу, Який з Отцем в єдності Святого Духа живеш і царюєш, Бог, на віки віків.

R. Амінь.

Єврейські діти тримаючи олівні гілки, зустріли Господа, взиваючи й промовляючи: “Осанна во вишніх”.

Бут.
35,14

Пс.
44,8

Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicétes: Hosánna filio David; benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Якщо є багато вірних, антифони повторюються.

Коли галузки роздано, відбувається проголошення Євангелія, тим же чином, як на Месі.

V. Dominus vobiscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthum.

R. **Gloria tibi Domine.**

Єврейські діти встеляли одежами дорогу й взивали, промовляючи: “Осанна Синові Давида! Благословенний, хто іде в ім’я Господнє”.

V. Господь з вами

R. **І з духом твоїм.**

V. Продовження Святого Євангелія від Матея.

R. **Слава Тобі, Господи!**

Євангеліє процесії

Mt. 21, 1-9

IN illo témpore: Cum ap-
propinquásset Iesus Ierosólymis,
et venísset Bétphage ad montem
Olivéti: tunc misit duos discípulos
suos, dicens eis: Ite in castéllum,
quod contra vos est, et statim in-
veniétis ásinam alligátam et pullum
cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si
quis vobis áliquid dixerit, dícite, quia
Dóminus his opus habet, et conféstim
dimittet eos. Hoc autem totum
factum est, ut adimplerétur, quod
dictum est per Prophétam, dicéntem:
Dícite filiae Sion: Ecce, Rex tuus
venit tibi mansuétus, sedens super
ásinam et pullum, fílium subiugális.
Eúntes autem discípuli, fecérunt,
sicut præcépit illis Iesus. Et ad-
duxérunt ásinam et pullum: et im-
posuérunt super eos vestiménta
sua, et eum désuper sedére tecérunt.
Plúrima autem turba stravérunt
vestiménta sua in via: álii autem
cædébant ramos de arbóribus, et
sternébant in via: turbæ autem, quæ
præcedébant et quæ sequebantur,
clamábant, dicétes: Hosánna filio
David: benedíctus, qui venit in
nómine Dómini.

Після Євангелія формується процесія: спершу міністрант з освяченою водою, за ним свічконосці, після яких несуть процесійний хрест без вельону. За ним целебрант та народ. В церкві лишаються декілька канторів.

TОГО часу: коли наблизився Ісус до Єрусалиму, прийшли вони у Витфагію, коло гори Оливної. Тоді послав Ісус двох учнів, сказавши до них: “Ідіть у село, що перед вами; відразу ж знайдете прив’язану ослицю й ослия з нею; відв’яжіть і приведіть до мене. А як хтось скаже вам щось, ви відповісте, що Господь їх потребує, але він незабаром поверне їх назад.” Сталось це, щоб збулося слово пророка, який говорив: “Скажіть дочці сіонській: Ось цар твій іде до тебе; лагідний і верхи на ослиці, – на осляті, синові підяремної.” Учні ж пішли і зробили так, як Ісус звелів їм: привели ослицю та ослятко, поклали на них одяг й Ісус сів на неї. Народ же, якого було багато, простеляв свою одіж по дорозі, а інші зрізували з дерев гілки і розкладали по дорозі. Люди, що йшли перед ним і ззаду, кликали: “Осанна Синові Давида! Благословен той, що йде в ім’я Господнє, осанна на висоті!”

Антифон процесії

Під час процесії роблять три стояння. На перших двох міністранти з хрестом та свічками розвертаються до процесії, та всі в тиші споглядають Хрест. На другому (перед дверима церкви), повертають лише хрест, а міністранти лишаються обличчями до дверей.
пор. Мк. 11, 1-10

Cum appropinquaret Dominus Jerosolymam misit duos ex discipulis suis, dicens: Ite in castellum quod contra vos est, et invenietis pullum asinae alligatum, super quem nullus hominum sedit: solvite, et adducite mihi. Si quis vos interrogaverit, dicite: Opus Domino est. Solventes, adduxerunt ad Jesum, et imposuerunt illi vestimenta sua, et sedit super eum. Alii expandebant vestimenta sua in via: alii ramos de arboribus sternebant; et qui sequebantur, clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini: benedictum regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis: miserere nobis, fili David.

пор. Ін. 11, 47-50.53

Collegerunt pontifices et pharisaei concilium, et dicebant:

* Quid facimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: et forte venient Romani, et tollent nostrum locum et gentem.

Unus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius prophetavit, dicens: Expedi vobis ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum, dicentes:

* Quid facimus...

Коли процесія доходить до закритих дверей церкви, міністрант розвертає хрест, та всі стають на коліна перед розп'яттям

Ave, Rex noster, Fili David, Redemptor mundi,
Всі встаємо

quem prophetae praedixerunt Sal-

Коли наблизився Господь до Єрусалима, то послав двох своїх учнів і каже їм: «Ідьте до села, що навпроти вас, і знайдете прив'язаного молодого осла, на якого ще ніхто з людей не сідав; відв'яжіть його і приведіть. А коли хто запитає вас, то скажіть: "Господь потребує його"». І відв'язавши, привели осла до Ісуса, поклали на нього свої плащі, й Він сів на нього. Багато хто стелив свій одяг на дорозі, інші ж різали гілки на полях. І ті, які йшли попереду, і ті, які йшли слідом за Ним, вигукували: Осанна! Благословенний, Хто йде в Ім'я Господнє! Благословенне царство батька нашого Давида! Осанна во вишніх! Помилуй нас, Сину Давидів.

Зібрали тоді первосвященики та фарисеї раду й заговорили:

* Що робити нам? Силу чудес отой чоловік робить! Якщо залишимо його так, то всі увірують у нього, тож нагрянуть римляни, місто наше знищать та й народ наш!

Один же з них, Каяфа, що був первосвященик того року, прорік: Ліпше вам буде, коли один чоловік за народ помре, а не весь люд загине. Від того, отже, дня ухвалили вони його вбити, говорячи:

* Що робити...

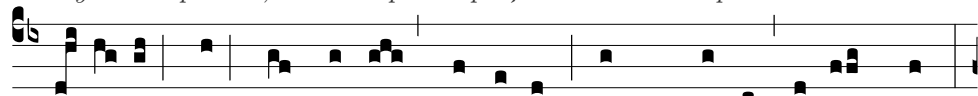
Слався, Царю наш, Сину Давидів, Відкупителю світу,

Якого пророки провозвістили

vatórem dómui Israël esse ventúrum. Te enim ad salutárem víctimam Pater misit in mundum, quem exspectábant omnes sancti ab origine mundi, at nunc Hosánna Fílio David: Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

як грядущого Спасителя дому Израїля. Тебе Отець послав в світ як спасительну Жертву, на Яку чекали всі святі від початку світу. А тепер - осанна Сину Давида - Благословений, Хто йде в ім'я Господнє. Осанна во вишніх.

По завершенні антифону, кантори, що знаходяться в церкві, співають наступний приспів, а кантори в процесії його повторюють:

Gló-ri-a laus et honor ti-bi sit, Rex Christe Redémptor:

Слава, хвала і честь Тобі, Царю Христе Відкупителю,

Cu-i, pu-e- rí-le decus prompsit Hosánna pi-um.

Якому діти благочестиво проголосили: Осанна!

Кантори в церкві співають наступні куплети, після кожного з яких процесія повторює приспів:

Israël es tu Rex, Davidis et ínclita proles: Nómine qui in Dómini, Rex benedícite, venis.

Coetus in excélsis te laudat caelicus omnis, Et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Plebs Hebraea tibi cum palmis óbvia venit: Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Після останнього куплету кантори в церкві відчиняють двері зсередини, і, співаючи приспів, процесія входить всередину.

R. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.

V. Cumque audíssent, quia venít Iesus Ierosólymam, exiérunt óbviám ei. * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.

Вірні йдуть на свої місця, міністрант з хрестом стає перед сходами вівтаря, свячену воду несуть в сакристію, а решта міністрантів та священник стають перед хрестом.

V. De ore leonis libera me Domine.

R. Et a cornibus unicomium humilitatem meam.

Ти Цар Израїля, Давидів прославлений Син, Який йде в Ім'я Господнє, о Царю благословенний.

Собор небесних сил Тебе прославляє на висотах, і смертна людина разом з усім сотвореним.

Народ Єврейський Тебе зустрічає з пальмами, і ми до Тебе приходимо з молитвами, обітницями й гімнами.

*Р. Коли Господь входив у святий град, єврейські діти, воскресіння Життя провозвіщаючи, * З пальмовими гілками: "Осанна", - викликували: "на висотах".*

*V. Коли почули, що йде Господь в Єрусалим, вийшли назустріч Йому * З пальмовими гілками: "Осанна", - викликували: "на висотах".*

V. Спаси мене з уст лева, Господи. R. І мою смиренність – від рогів буйволівих.

V. Спаси мене з уст лева, Господи. R. І мою смиренність – від рогів буйволівих.

V. Oremus

OMNIPOTENS, sempiternus Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius, ut et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Священик та міністранти повертаються в сакристію готуватися до Меси.

Пропрій Меси

Меса починається з інтроїту, вхідні молитви пропускаються.

пор. Пс. 21,20.22

Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me, ad defensióne meam aspice: líbera me de ore leonis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Пс. 21, 2 Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Dómine

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmeret et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiόνis consórtia mereámur. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia saecula saeculorum.

V. Молімося

Всемогутній вічний Боже, Ти, щоб дати людському родові приклад смирення, зробив, щоб Син Твій прийняв плоть і поніс Хрест; милостиво подай, щоб ми сподобилися навчитися з Його страсті та розділити Його воскресіння. Через того ж Христа, Господа нашого.

R. Аміль.

Священик та міністранти повертаються в сакристію готуватися до Меси.

Інтроїт (спів на вхід)

Господи, не віддали Твоєї помочі від мене, будь готовий мені на заступництво. Спаси мене з уст лева і мою смиренність від рогів однорогів.

Боже, Боже мій, будь уважний до мене. Чому Ти мене оставив? Далеко від мого спасіння слова моїх переступів.

Господи

Колекта

Всемогутній вічний Боже, Ти, щоб дати людському родові приклад смирення, зробив, щоб Син Твій прийняв плоть і поніс Хрест; милостиво подай, щоб ми сподобилися навчитися з Його страсті та розділити Його воскресіння.

Через того ж Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Читання

Флп. 2, 5-11

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui,

Врати: Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі

cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum: ei donavit illi nomen, quod est super omne nomen: *hic genuflectitur* ut in nomine Iesu omne genu flectatur coelestium, terrestrium et infernorum: et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

Ісуси. Він, маючи Божу природу, не вважав собі за здобич бути рівним Богу, але понизив себе самого, образ слуги прийнявши, постав у подобі людини, і з вигляду був, як людина; Він упокорив себе, був слухняним аж до смерті, і то хресної смерті. Тому й Бог надзвичайно звеличив Його та дав Йому Ім'я, яке всякого іншого імені вище, *тут вклякаємо* аби перед Ім'ям Ісуса поклонилося кожне коліно – і піднебесних, і наземних, і підземних; і щоб кожною мовою визнано було, що Ісус Христос – це Господь, Богу Отцеві на славу.

Градual

Пс. 72, 24.1-3

Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria assumpsisti me.

V. Quam bonus Israël Deus rectis corde! mei autem poene moti sunt pedes: poene effusi sunt gressus mei: quia zelavi in peccatoribus, pacem peccatorum videns.

ВТи держав мою праву руку, Ти мене провадив твоєю радою і Ти мене прийняв зі славою.

V. Який Бог добрий для Ізраїля, для тих, що праведні серцем. Мені ж, ще трохи - похитнулися б ноги, ще трохи - пролилися б мої кроки. Бо я ревнував беззаконним, бачачи мир грішників,

Тракт

пор. Пс. 21, 2-9.18.19.22.24.32

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? *V. Longe a salute mea verba delictorum meorum. V. Deus meus, clamabo per diem, nec exaudies: in nocte, et non ad insipientiam mihi. V. Tu autem in sancto habitas, laus Israël. V. In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberasti eos.*

V. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi. V. Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hominum et abiectio plebis. V. Omnes, qui videbant me, aspernabantur me: locuti sunt labiis et moverunt caput. V. Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum. V. Ipsi vero consideraverunt et conspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem

Боже, Боже мій, будь уважний до мене. Чому Ти мене оставив? *V. Далеко від мого спасіння слова моїх переступів.*

V. Боже мій, я закличу вдень, і не почуєш, і вночі, і не (буде) мені в безумність. V. Ти ж, похвало Ізраїля, живеш у святому [місці].

V. На тебе наші батьки покладали надію: покладали надію, і Ти їх спас. V. До Тебе закликали і спаслися, на Тебе покладали надію і не завстидалися. V. Я ж є хробак і не чоловік, погорда людини і зневага народу. V. Всі, що мене бачать, насміялися з мене, промовили губами, схилили голову: V. "Він поклав надію на Господа, хай його спасе. Хай його спасе, бо Він його бажає".

V. Вони ж гляділи і дивилися на

meam misérunt sortem. V. Líbera me de ore leónis: et a cór nibus unicór nium humilitátem meam. V. Qui tímétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Iacob, magnificáte eum. V. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt coeli iustítiam eius. V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

мене, розділили собі мою одіж і вкинули жереб на мою одежину. V. Спаси мене з уст лева і мою смиренність від рогів однорогів. V. Ті, що бояться Господа, вихваляйте його, все насіння Якова, прославете його V. Сповідяться про Господа прийдешньому родові, і звістять небеса славу Його V. Народові, що народиться, який зробив Господь.

Євангеліє

Mm. 26, 36 – 27, 60

Tunc venit Iesus cum illis in vil- lam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discipulis suis: Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. Et assúmpto Petro et duóbús fliis Zebedaei, coepit contristári et mæstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigilate mecum. Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste: Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. Iterum secúndo ábiit et orávit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transfére, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. Et venit íterum, et invenit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relictis illis, íterum ábiit et orávit tértio, eúndem sermónem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: Dormíte iam et requiéscite: ecce, appropinquávit hora, et Filius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce, appropinquávit, qui me tradet. Adhuc eo loquénte, ecce, Iudas, unus de duódecim, venit, et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus,

Tоді Ісус приходить з ними на місце, зване Гетсиманія, і каже до учнів: “Посидьте тут, поки піду та помолюся там.” І взяв Петра з собою і двох синів Заведеа, і почав скорбіти та тужити. Тоді сказав їм: “Смуток у мене на душі – аж до смерти! Зостаньтеся тут і чуйте за мною.” І пройшовши трохи далі, упав обличчям додолу, молившись і промовляючи: “Отче мій, якщо можливо, нехай мине ця чаша мене. Однак не як я бажаю, лише – як ти.” Повернувся він до учнів і, знайшовши їх заснулими, каже до Петра: “Отож і однієї години не спромоглися чувати за мною? Чувайте й моліться, щоб не ввійшли у спокусу, бо дух бадьорий, але тіло немічне.” Знову, вдруге, відійшов він і почав молитися: “Отче мій, коли ця чаша не може минути, щоб я її не пив, хай буде твоя воля!” І, повернувшись, знову знайшов, що вони спали, бо очі в них були отяжлілі. Залишив він їх, пішов знову й почав молитися утретє, повторюючи ті самі слова. Потім повернувся до учнів і каже до них: “Спіть собі й відпочивайте; наблизилась уже година, і Син Чоловічий буде виданий грішникам у руки. Уставайте, ходімо! Ось наблизився мій зрадник.” Він говорив ще, як надійшов Юда,

missi a princípibus sacerdotum et senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. Et confestim accedens ad Iesum, dixit: Ave, Rabbi. Et osculatus est eum. Dixitque illi Iesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, et manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt eum. Et ecce, unus ex his, qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum, amputavit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus: Converterte gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui acciperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia sic oportet fieri? In illa hora dixit Iesus turbis: Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me: cotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caiapham, principem sacerdotum, ubi scribae et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum et omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent: et non inveniunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes et dixerunt: Hic dixit: Possum destruire templum Dei, et post triduum reaedificare illud. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? Iesus autem tacebat.

один з дванадцятьох, а з ним і сила народу з мечами та дрючками – від первосвящеників та старших народу. Зрадник його дав їм знак, мовивши: “Кого я поцілую, це він, беріть його.” І відразу ж підійшов він до Ісуса й каже: “Радуйся, мій Учителю!” – та й поцілував його. Тоді питає його Ісус: “Чого прийшов еси, друже?!” – І зараз ті приступили, наклали на Ісуса руки і схопили його. Аж тут один із тих, що були з Ісусом, простягнув руку, вихопив свого меча й, ударивши. слугу первосвященика, відтяв йому вухо. Тоді Ісус сказав до нього: “Вклади твій меч назад до піхви: всі бо, що за меч беруться, від меча загинуть. Чи гадаєш, що я не міг би попросити Отця мого, і він зараз же не дав би мені більш як дванадцять легіонів ангелів? Як же то збулися б Писання, що воно так мусить статися?” Тоді Ісус промовив до народу: “Немов на розбійника вийшли ви з мечами та дрючками, щоб мене схопити! Щодня сидів я, навчаючи, у храмі, і ви мене не взяли. Та все це сталося, щоб збулися Писання пророків.” Тоді всі учні залишили його й повтікали. Ті, що схопили Ісуса, повели його до первосвященика Каяфи, де зібралися книжники та старші. Петро ж ішов слідом за ним оподалік, аж до палацу первосвященика й, увійшовши до середини, сів із слугами, щоб побачити, чим воно скінчиться. Первосвященики та весь синедрион шукали ложного свідoctва на Ісуса, щоб його вбити, і не знайшли, дарма, що було з’явилося багато ложних свідків. Нарешті прийшло двоє і кажуть: “Цей сказав: Я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати.” Тут підвівся первосвященик і сказав до нього: “Нічого не заперечуєш, що вони на тебе свідчать?” Але Ісус мовчав.

Et princeps sacerdotum ait illi: Adiuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Filius Dei. Dicit illi Iesus: Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus coeli. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce, nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. Tunc exspuerunt in faciem eius, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis, Christe, quis est, qui te percussit? Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: Et tu cum Iesu Galilaeo eras. At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio, quid dicis. Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, et ait his, qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. Et iterum negavit cum iuramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. Tunc coepit detestari et iurare, quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Iesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, paenitentia ductus, rettulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus, dicens: Peccavi, tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? Tu videtis. Et proiectis argenteis in

Первосвященик каже до нього: “Заклинаю тебе живим Богом, щоб ти сказав нам, чи ти Христос, син Божий.” Тоді Ісус сказав до нього: “Ти мовив. Тільки ж кажу вам: Віднині ви побачите Чоловічого Сина, який сидітиме праворуч Всемогутнього й ітиме на небесних хмарах.” Тоді первосвященик роздер свою одіжку і заявляє: “Він сказав богохульство! Нащо нам ще свідків? Оце ж ви щойно чули богохульство! Як вам здається?” Ті відповіли; “Він – винен смерті.” Тоді вони почали плювати йому в обличчя та бити кулаками; інші ж били його в обличчя і промовляли: “Проречи нам, Христе, хто тебе вдарив?” Петро ж сидів надворі. Аж тут одна служниця підійшла до нього й каже: “І ти був з Ісусом Галилеєм.” Але той перед усіма відрікся і заявив: “Не знаю, що таке говориш.” Коли ж: він вийшов до воріт, уздріла його інша й каже до тих, що там були: “Цей був з Ісусом з Назарету.” Він знову, клявшися, відрікся: “Не знаю я цього чоловіка.” Десь трохи згодом приступили ті, що там стояли, і заговорили до Петра: “Ти таки справді один з них, бо й твоя вимова тебе виявляє.” Тоді Петро почав клястися та божитися: “Не знаю я цього чоловіка.” І враз заспівав півень. І Петро згадав те слово, що Ісус сказав був: “Раніше, ніж півень заспіває, ти тричі зречешся мене.” І вийшовши звідтіля, заплакав гірко. Якже настав ранок, усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити. І зв’язавши його, повели та й передали правителеві Пилатові. Тоді Юда, який його зрадив, побачивши, що його засудили, розкався і повернув тридцять срібняків назад первосвященикам і старшим. “Згрішив я”, – сказав, – “видавши кров невинну.” Ті

templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argénteis, dixerunt: Non licet eos míttre in córbonam: quia prétium sánguinis est. Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Ieremíam Prophétam, dicentem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a fíliis Israél: et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constitúit mihi Dóminus. Iesus autem stetit ante praesidem, et interrogávit eum praeses, dicens: Tu es Rex Iudæórum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum et senióriibus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: Non audis, quanta advérsus te dicunt testimónia? Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur praeses veheménter. Per diem autem sollémnem consuéverat praeses pópulo dimíttre unum vinctum, quem voluissent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Iesum, qui dícitur Christus? Sciébat enim, quod per invídiam tradidissent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor eius, dicens: Nihil tibi et iusto illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. Príncipes autem sacerdotum et senióres persuasérunt populis, ut péterent Barábbam, Iesum vero pérderent. Respóndens autem praeses, ait illis: Quem vultis vobis de duóbus dimítti? At illi dixerunt: Barábbam. Dicit illis Pilátus: Quid ígitur fáciam de Iesu, qui dícitur Christus? Dicunt omnes: Crucifigátur. Ait illis praeses: Quid enim mali fecit? At illi magis

ж відповіли: “Що нам до того? Ти побачиш!” Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть та й повісився. Первосвященики ж взяли ті гроші й кажуть: “Їх не годиться класти до скарбоні, бо це ціна крові.” Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й досі зветься Полем Крови. Тоді здійснилося слово пророка Єремїї, що каже: “І взяли вони тридцять срібняків, ціну того, що був оцінений синами Ізраїля, і дали їх за ганчарське поле, як Господь мені звелів був.” Поставлено Ісуса перед правителем, а правитель спитав його: “Ти цар юдейський?” Ісус відповів: “Ти кажеш.” Та коли первосвященики й старші його обвинувачували, він не відповідав нічого. Тоді Пилат каже до нього: “Хіба не чуєш усього, скільки то свідкують на тебе?” А він не відповів йому ані на одне слово, так що правитель вельми дивувався. На свято звик був правитель відпускати народові одного в'язня, якого вони хотіли. Був же тоді визначний в'язень, що звався Варавва. А коли вони зібралися, Пилат каже до них: “Кого бажаєте, щоб я вам відпустив: Варавву чи Ісуса, що зветься Христос?” Знав бо він добре, що вони з зависти видали його. І коли він сидів на судилищі, його жінка прислала йому сказати: “Нічого не роби праведникові тому, бо я цієї ночі вві сні багато витерпіла заради нього.” Та первосвященики й старші намовили народ, – просити за Варавву, а Ісуса – видати на смерть. Заговорив правитель і сказав їм: “Кого з двох бажаєте, щоб я відпустив вам?” Ті відповіли: “Варавву.” Каже до них Пилат: “А що маю робити з Ісусом, що зветься Христос?” Усі відповіли: “Нехай буде розіп'ятий!” Спитав він:

clamábant, dicéntes: Crucifigátur. Videns autem Pilátus, quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fieret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a sáanguine iusti huius: vos vidéritis. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis eius super nos et super filios nostros. Tunc dimísit illis Barábbam: Iesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites praesidis suscipiéntes Iesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámymdem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput eius, et arúndinem in délixtera eius. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave, Rex Iudæórum. Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput eius. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámymde et induérunt eum vestiméntis eius, et duxérunt eum, ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hómínem Cyrenaeum, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem eius. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriae locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta eius, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam dicentem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: Hic est Iesus, Rex Iudæórum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrónes: unus a dextris et unus a sinístris. Praetereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: Vah, qui déstruis templum Dei et in tríduo illud reaedíficas: salva temetípsum. Si

“Що злого вчинив він?” Вони ж ще більше заходилися кричати: “Нехай буде розп’ятий!” Пилат, бачивши, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, взяв води й умив перед народом руки та й каже: “Я невинний крови праведника цього; ви побачите.” Увесь же народ відповів, кажучи: “Кров його на нас і на наших дітях!” Тоді він відпустив їм Варавву, а Ісуса, бичувавши, видав на розп’яття. Тоді вояки правителя, взявши Ісуса у Преторію, зібрали на нього всю чоту і, роздягнувши його, накинули на нього червоний плащ і, сплівши вінець з тернини, поклали йому на голову, а тростину дали в праву руку. Потім, припавши перед ним на коліна, глузували з нього, кажучи: “Радуйся, царю юдейський!” І плювали на нього, брали тростину й били його по голові. А коли насміялися з нього, скинули з нього плащ, надягнули на нього його одіж і повели на розп’яття. Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Киринеї, на ім’я Симон, і примусили його нести хрест його. Прибувши на місце, що звється Голгота, тобто сказати “Череп-місце”, дали йому випити вина, змішаного з жовцю, але він, покуштувавши, не хотів пити. Ті ж, що розп’яли його, поділили його одіж, кинувши жереб. А потім сіли, щоб його стерегти там. Над головою в нього прибито напис за що його засуджено: “Це Ісус – Цар Юдейський.” Тоді розп’яли з ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч. Ті ж, що проходили повз нього, лихословили його й похитували своїми головами, кажучи: “Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш знову, спаси себе самого; якщо ти Син Божий, зійди но з хреста!” Так само й первосвященики насміялися

Fílius Dei es, descénde de cruce. Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confidit in Deo: líberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Fílius Dei sum. Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamma sabactháni? Hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? Quidam autem illic stantes et audiéntes dicébant: Elíam vocat iste. Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: Sine, videámus, an véniat Elías líberans eum. Iesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

Vсі схиляють коліно, перебуваючи так деякий час

Et ecce, velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora sanctórum, qui dormérant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectionem eius, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant, custodiéntes Iesum, viso terræmótu et his, quæ fiébant, timuérunt valde, dicéntes: Vere Fílius Dei erat iste. Erant autem ibi mulíeres multæ a longe, quæ secútæ erant Iesum a Galílaea, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Iacóbi, et Ioseph mater, et mater filiórum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Ioseph, qui et ipse discípulus erat Iesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Iesu.

з книжниками та старшими, говоривши: “Інших спасав, – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його нині, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий.” Так теж і розбійники, що були з ним розіп’яті, ображали його. Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев’ятої години. А близько дев’ятої години Ісус скрикнув міцним голосом, вимовляючи: “Елі Елі, лема савахтані”, – тобто: “Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?” Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали: “Він Іллю кличе”. І негайно один із них підбіг, узяв губку й, намочивши її оцтом, настромив на тростину й дав йому пити. Інші ж казали: “Лиши, побачимо, чи прийде Ілля його рятувати.” А Ісус, скрикнувши сильним голосом, віддав духа.

І роздерлася завіса храму надвоє, відверху аж до низу, і земля затряслася, скелі порозпадались; гроби відкрилися, багато тіл святих померлих устали, і вийшовши з гробів по його воскресінні, ввійшли у святе місто й багатьом з’явилися. А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякалися і мовили: “Це справді був Син Божий!” Було ж там багато жінок, які дивилися здалека; вони слідом ішли за Ісусом з Галилеї, і йому прислужували: між ними Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Йосифа, і мати синів Заведея. Якже настав вечір, прийшов заможний чоловік з Ариматеї, на ім’я Йосиф, що й сам став учнем Ісуса; Він прийшов до Пилата і просив тіла Ісуса. Тоді Пилат звелів видати тіло. Йосиф узяв

Tunc Pilátus iussit reddi corpus. Et accépto corpore, Ioseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit.

тіло, загорнув його в чисте полотно й поклав у своїй новій гробниці, що її висік у скелі. І, прикотивши до входу гробниці великий камінь, відійшов.

Оферторій (спів на принесення дарів)

Пс. 68, 21-22

Impropérium expectávit cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Моя душа очікувала погорду і страждання; і я очікував, хто б зі мною посумував - і не було, і втішительів - і не знайшов. І дали мені в їжу жовч і в моїй спразі мене напоїли оцтом.

Секрета (молитва над дарами)

(Читається тихо, після Orate fratres)

Concéde, qusumus, Dómine: ut oculis tuæ maiestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotio-nis obtineat, et efféctum beátæ peren-nitátis acquírat. Per Dominum...

Подай, молимо Тебе, Господи, щоб цей дар, принесений перед очі Величі Твоїє, і здобуде нам благодать побожності, і надбає блаженну вічність. Через Господа...

Префация Хреста (в кінці месалика)

Спів на Причастя

Мт. 26, 42

Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

Отче Мій, коли ця чаша не може минути, щоб Я її не пив – хай буде Твоя воля.

Молитва після Причастя

Per huius, Dómine, operatiónem mystérii: et vitia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur. Per Dominum...

Дією цієї Тайни, Господи, нехай і пороки наші очистяться, і благочестиві прагнення сповняться. Через Господа...

Наступні Меси:

21 квітня, неділя, **14:00** – ПАСХА,

5 травня, неділя, 13:00 – друга неділя по Пасці,

19 травня, неділя, 13:00 – четверта неділя по Пасці,

30 травня, четвер, 19:00 - Вознесіння.

Підготовано зусиллями Una Voce Ucraina. Джерела перекладів: Римський месал, переклади Біблії о. Р. Турконяка, І. Хоменка, П. Куліша-І.Пулюя.

Якщо ви бажаете навчитися співати григоріанський хорал, приєднавшись до нашої сходи, або мініструвати на Месах, звертайтеся до міністранта або пишiть на unavoceua@gmail.com чи facebook.com/tradycia.

Розклад Мес та брошури з текстами доступні на каналі t.me/uvucraina.